

съ войнѫ (687). Добрѣ начна тѫж работѫ Императоръ-тъ, иъ злѣ ѹ сврьши, и самъ съ бѣганье ся избави. Заключи миръ съ тѣхъ, въ който припозна Блѣгаре-ты господаре на зафанаты-ты отъ тѣхъ мѣста.

Скоро имъ ся показа случай, въ който Блѣгаре-ти показахъ свої-тѣ политическа тежнина. Сваленъ отъ престола Іустинианъ отъ пѣководца си Леонтия (635), и като проживя десѧть години въ Херсонъ, дѣто намѣри прибѣжище подъ покровителство-то на Козарскій Каганъ, и като ся бояше отъ гоненія-та на Императора Тиберія, който отня царск-тѣ власть отъ Леонтия, или зачтото ся надѣяше още да възлязе на престола, бѣга на корабъ въ Блѣгарию, за да испроси помощъ отъ нейнъ повелителъ Трѣбеля. Блѣгаринъ-тъ прія не-говї-тѣ странѣ, и като събра доста войскъ, отиде съ него въ Цариградъ, привзя града, свали Тиберія отъ престола, и възведе на него Іустиниана.

Императоръ-тъ възблагодари Трѣбеля за услуженіе-то, което му направи. Освянъ голѣм-тѣ суммъ пары, оставилъ му въ Македоніѣ областѣ-тѣ Загорѣ, и го провозгласи Цезарь (царь) на Блѣгарию. на които отъ това врѣмя както въ историческо, така и въ политическо отношение, ще глѣдаме като на царство, или кралство, което ся прѣпира доволно врѣмя съ прѣемници-ты Константина Великаго.

ГОСПОДСТВО НА БЛѢГАРЕ-ТЫ ВЪ УНГАРИЈ ДО ПРИХОДАНЬЕ-ТО НА МАДЯРЕ-ТЫ (УГРЕ-ТЫ).

634 — 910.

Като ся прѣселихъ Влашки-ти Блѣгаре въ сѫщъ тѣ сего Блѣгарию, съ това още повече ся отдѣлихъ отъ свои-ты единородци, чо живѣяхъ въ Унгарию, които отъ своимъ странѣ начнахъ да ся покоряватъ на свои правители. Сѫщи-ты жилища на Блѣгаре-ты въ Унгарию ся заключавахъ между Дунава и Трансильванию, и ся раздѣляехъ на урѣли или окрѣгти, изъ които всякий имаше свої-тѣ столицѣ и въ неї правителъ, който ся опредѣляваше отъ врѣховный господарь. И до сего още основани-ты отъ Блѣгаре-ты градове носятъ свои-ты названія, както: Великий Варадиинъ, Арадинъ, Се-